

til salgsværdien med fradrag af omkostninger ved udvindingen, herunder rimeligt vederlag til den, der foretager denne, samt under hensyntagen til de med udvindingen forbundne ulemper for ejendommens drift og forringelse af dens værdi udover grundværdien.

Stk. 3. Hvor materialer i en ejendoms jord har forøget grundværdien, skal vurderingsrådet særskilt ansætte det beløb, hvormed udnyttelsesmuligheden har forøget ejendommens grundværdi. Grundværdiansættelsen sker uden hensyntagen til pligten til at svare udvindingsafgift.

Stk. 4. Udvindingsafgiften af de i stk. 3 omhandlede forekomster udredes kun i det omfang, den overstiger jordrenten af det i medfør af stk. 3 ansatte beløb.

Stk. 5. Jordrente af det i medfør af stk. 3 ansatte beløb og udvindingsafgift svares af ejendommens ejer eller — hvis udnyttelsesretten er afhændet, uden at ejer har krav på afgiften af udvindingen — af den, der har udnyttelsesretten. Er udnyttelsesretten afhændet, men ejeren har krav på afgift af udvindingen, kan hver af parterne begære vurderingsrådets ansættelse af, hvorledes jordrenteafgiften af det i medfør af stk. 3 ansatte beløb og udvindingsafgiften skal fordeles mellem ejendommens ejer og den, der har udnyttelsesretten.

Stk. 6. Er udvindingsafgiften ikke fastsat, når udnyttelsen agtes påbegyndt, er ejeren berettiget til — også udenfor de alm. vurderinger og årsomvurderingerne — at begære en særskilt ansættelse af denne. Udgiften herved afholdes af det offentlige.

Stk. 7. Enhver, der udvinder sådanne forekomster, er pligtig ved hvert kvartals begyndelse til kommunen at opgive, hvor meget der er udvundet af forekomsten i det forløbne kvartal. Afgiften beregnes og opkræves derefter af kommunen.

Stk. 8. Af udvindingsafgiften afgives halvdelen til vedkommende kommune.

§ 8.

Stk. 1. Fra samme tidspunkt, som jordrenteafgiften træder i kraft, bortfalder opkrævning af grundstigningsskyld.

Stk. 2. Det beløb af grundstigningsskylden, der ved denne lovs ikrafttræden udbetales til kommunen, nedsættes fra 1. januar 1957 årlig med $\frac{1}{30}$, dog mindst med 500 kr.

§ 9.

Med de af §§ 2, 6 og 7 følgende ændringer har det sit forblivende ved vurderingsreglerne i lov nr. 352 af 7. august 1922:

§ 10.

De for ansættelse til grundskyld gældende regler om påklage af ansættelserne og ændring af disse ved revision finder tilsvarende anvendelse, forsåvidt angår ansættelserne i henhold til nærværende lov.

II. Overgangsbestemmelser.

§ 11.

Stk. 1. Indtil afløsning finder sted, jfr. §§ 14 og 15, nedsættes den årlige jordrente for enhver ejendom med 3 pct. af det beløb, hvormed dens grundværdi efter fradrag for grundforbedringer ved den sidste ansættelse af ejendommens grundværdi før 11. almindelige vurdering pr. 1. oktober 1956 overstiger ejendommens afgiftspligtige grundstigning i medfør af § 7 i lov nr. 265 af 27. maj 1950 om grundstigningsskyld. Svares jordrenteafgiften af en del af ejendommens grundværdi i medfør af nærværende lovs § 7 af en anden end ejendommens ejer, vil denne del ved anvendelsen af ovenanførte bestemmelse være at betragte som en selvstændig ejendom.

Stk. 2. Har ejendommen efter 1. oktober 1950, men før lovens ikrafttræden skiftet ejer, skal nedsættelsesbeløbet dog beregnes på grundlag af den ved 11. alm. vurdering pr. 1. oktober 1956 ansatte grundværdi efter fradrag for grundforbedringer og med fradrag af afgiftspligtig grundstigning beregnet på grundlag af sidstnævnte vurdering efter reglerne i lov om grundstigningsskyld.

Stk. 3. Sker der efter klage eller ved revision ændring i den som grundlag for nedsættelsesbeløbet benyttede ansættelse af grundværdien, i fradraget for forbedringer eller i den for ejendommen beregnede afgiftspligtige grundstigning, foretages tilsvarende ændring i nedsættelsesbeløbet. Ændringer af grundværdien eller i fradraget i grundværdien for forbedringer ved senere ansættelser medfører ikke ændringer af nedsættelsesbeløbets størrelse.

Stk. 4. For grundforbedringer, der er udført før den vurdering, der er grundlag for beregning af nedsættelsesbeløbet, kan der